

TEOREMA DE LA COMPETÈNCIA DEL GOVERN

Què ha de fer un govern per ser eficaç, i com aconseguir-ho

Albert Calderó

Es pot afirmar que un govern d'una institució democràtica ha acreditat la seva

COMPETÈNCIA

quan compleix aquestes **QUATRE condicions**:

1. És capaç de **decidir** en tot moment **QUÈ ÉS IMPORTANT FER** per al progrés present i futur de la societat.
2. **TÉ** en cada moment els diners i la capacitat política i organitzativa necessaris per **aconseguir FER, O FER FER**, allò que és **IMPORTANT FER**.
3. **TÉ** en cada moment la capacitat política i organitzativa necessàries per **aconseguir DEIXAR DE FER** allò que **HA DEIXAT DE SER IMPORTANT FER**.
4. És capaç de **construir i mantenir** en tot moment **CONSENSOS SOCIALS I INSTITUCIONALS MAJORITARIS** entorn de les decisions i accions anteriors.

En una democràcia la ciutadania té dret de triar govern, i també té dret d'esperar que el govern sigui competent. La democràcia és condició necessària per a la competència del govern, però no suficient. La institució pública, i per tant el seu govern, a més de ser democràtic, ha de ser competent.

Però cal definir la competència del govern, i fer-ho de manera compatible amb qualsevol ideologia democràtica. Cal definir-la de manera funcional, amb una definició estricta que sigui auto-conseqüent, és a dir, que estigui absolutament lliure de contradiccions internes.

La condició 1 que proposem és la competència estratègica i de prioritització. Decidir en tot moment les coses importants que cal fer té varies fases, a la vegada seqüencials i simultànies: l'anàlisi sociopolítica i socioeconòmica, el disseny de polítiques, la presa de decisió i la prioritització. Comprèn anàlisi de problemes, definició de solucions viables i òptimes i decisions sobre grau d'importància, urgència i precedència en la posada en pràctica. Aquesta condició es pot aconseguir aplicant el mètode de **Pressupost per Prioritats i Resultats**.

La condició 2 és la competència de gestió tributària, econòmica-financera, política, organitzativa i executiva. Allò que és important fer, s'ha d'aconseguir que es faci, amb tota certesa i en el moment oportú. Com diuen els anglesos, un bon govern fa "self-fulfilling prophecies", fa profecies que segur que es compliran quan toqui. Un govern competent no pot decidir que és important fer una cosa que no es pot pagar, que és impossible fer o improbable aconseguir. Per tant la condició 2 i la 1 es

condicionen mútuament: No es pot decidir que és important aconseguir un objectiu si no hi ha prou diners o capacitat organitzativa per aconseguir-lo. Aquesta competència es pot adquirir posant en pràctica un **Organigrama i Relació de Llocs de Treball Executius**.

La condició 3 és la condició de viabilitat, coherència i higiènica del sistema. És la competència de cancel·lació de programes obsolets. S'ha de minimitzar el malbaratament, la despesa institucional sense finalitats socialment prioritàries. I la gestió ha de ser dinàmica, perquè sovint objectius que eren prioritàris fa anys han deixat de ser-ho, i tenir diners per a les noves prioritats exigeix deixar de gastar-ne en les que no ho són, fins i tot si ho havien estat fa temps. Per tant la condició 3 genera recursos per fer viable i optimitzar l'agenda de prioritats. La condició 3 alimenta la 2 i la 1. Aquesta és una condició viable si es posa en pràctica una **Auditoria Participativa de Rendibilitat Social**.

La condició 4 és la competència de màrqueting intern de la institució (construir i mantenir coalicions i influències) que asseguri la viabilitat d'execució, i de màrqueting extern institucional i social (construir i mantenir coalicions i consensos socials multinivell) que asseguri la pau social. La condició 4 condiona la condició 1: No es pot decidir que és important perseguir un objectiu que no tingui consens intern que en faci possible l'execució o bé que no tingui consens extern que la faci acceptable socialment. I les condicions 2, 3 i 4 interactuen: La societat acceptarà la pressió tributària i legitimarà el govern si sap que s'aconseguiran objectius viables i socialment desitjables i que no es malbaraten diners en programes obsolets. Un camí clar per assolir aquesta condició seria crear i gestionar un **Consell Social Permanent Municipal**.

Totes les condicions son dinàmiques, han d'adaptar-se als canvis i reconstruir-se.

Setembre de 2016